

LÁ•SKY MÁ•MIVÁ%o, STESKY BLÁ•ZNIVÁ%o - 38.

ÁšterÁ½, 28 Á•erven 2011

TakÁ¾e od záÁ™í zaÁ•ínám na univerzitě i studovat. Snad se mi to konečnĚ podař™í dotáhnout do konce. Má›l bych si slíbt nebo dát nĚ›co jako socialistický závazek, Á¾e tentokrát nic a nikdo nezpř™ sobí, abych zase v nejlepš™ím odešcaron;el. Myšcaron;ka bude maturovat pĚ™esnĚ a Á¾ já budu bakalář™ovat, takÁ¾e to je docela reálnĚj vĚhled na tĚ roky.

TeĚ• uÁ¾ jen co na to ta moje hlava šcaron;edívá. KdyÁ¾ jsem asi pĚ™ed pĚ›ti roky ješcaron;tĚ zaĚ•al ekonomku, b to. A sám jsem byl pĚ™ekvapenĚj, Á¾e do má› ješcaron;tĚ nĚ›jaké ty vĚ›domosti našcaron;ly cestu. JenÁ¾e pak pĚ™išk období zakázek a prostĚ› to nešcaron;lo. MoĚ›ná nĚ›kdy Ě›lovĚ›k vedle sebe potĚ™ebuje nĚ›koho na drobnĚj drcnutí, ale ja tehdy mohlo napadnout, Á¾e od Mileny se ho nedoĚ•kám. Bylo jí docela fuk, jestli nĚ›co doká¾u a jak se Ě•asem ukázalo, bylo jí toho fuk docela dost. Dnes mi volal právník, Á¾e na moji nabídku reagovala zajímavĚ› - s dcerou se o nic dĚ›lit nebu v osmnácti prý dostane pojistku a ona má nárok na všcaron;e, co jsme dali dohromady. ZajímavĚj pĚ™iškup. Dokonce prý se zmínila o nĚ›Ě•em jako odšcaron;kodném. A já si marnĚ› Ě™íkal, za co? „Ě™íkal jsem vám, Á¾e to není dobrĚj nápa nabídnout jí všcaron;echno a spoléhat po tom všcaron;em, Á¾e se zachová aspoĚ› vĚ›i dceĚ™i fér. Á½enský kdyÁ¾ zavá krám, tak ho zavĚ™ou komplet." „Má›l jste pravdu, pane doktore. Problém byl v tom, Á¾e uÁ¾ jsem toho má›l prostĚ› dost." „TakÁ¾e byste to váĚ›nĚ› tak udĚ›lal, kdyby kývla?" Kývl jsem já. „To by nebylo dobré. Máte pĚ™ece sv závazky a urĚ›itĚ› nĚ›jaké dalšcaron;í plány - zbyteĚ›nĚ› byste okrádal sebe i dalšcaron;í lidi, pro které teĚ• Ě›ijete." „Já vím. ProstĚ› ... pĚ›t let nervákĚ› a pak rok pekla. Ě›lovĚ›k snad má nárok na to, se nĚ›jak na chvíli .. odpojit." „To docela urĚ›itĚ›. Ale ne tak, aby o všcaron;echno pĚ™iškšcaron;el. NeĚ™íkejte, Á¾e se vám nĚ›co podob uÁ¾ nestalo. A pak to musí Ě›lovĚ›ka mrzet." To jo. Stalo. MinimálnĚ› se šcaron;kolou tĚ™ikrát. Ten Ě›lovĚ›k má pravdu. „TakÁ¾e jedeme dál, doktore?" „Pokud máte zájem, tak já ano. Kauce je sloĚ›ena, není co Ě™ešcaron;it." Ješcaron;tĚ› chvíli jsme Ě™ešcaron;ili našcaron;e vĚ›ci, pak jsme se shodli, Á¾e vlastnĚ› nikam zas tak n nespĚ›cháme. Povídali jsme si o Ě›ivotĚ› a taky o tom, jak jsou ty právníckĚ› cestĚ›ky nĚ›kdy spleťtí. Ani jsem si nevšcaron;iml, Á¾e uÁ¾ je skoro deset, kdyÁ¾ mi volala Myšcaron;ka: „Tati? Dneska budešcaron; kdy?" „PromĚ› Myšcaron;ko, trochu jsme se zapovídali s právníkem. UÁ¾ konĚ›ím, budu za chvílku." „Já tĚ› nehoním.. jen jsem potĚ™ebovala na zítĚ™ek vytisknout práci na praxi a vypadá to, Á¾e nemáme Ě•ernou. Barvu." „Jo Tak se stavím cestou v Makru a pĚ™ivezu novou cartridge. Co bude k veĚ•eĚ™i?" „No já si ohĚ™ála ty francouzský brambory, ale co budešcaron; mít ty, to fakt netušcaron;ím." „Tak to ti dĚ›kuju. Jsi má› potĚ›šcaron;ila." „Nemášcaron; flámovat." „Neflámuju, Ě™ešcaron;ím našcaron;e peníze, Myšcaron;ko." „A ten Amsterdam jsi uÁ¾ taky vyĚ™ešcaron;il?" Hm. Na ten jsem ani nevzdech. Asi obrana organismu: „JasnĚ›, Á¾e jo." „TakÁ¾e kdy odlítáme?" A pak, kdo to vyĚ™ešcaron;il. Pro Myšcaron; zĚ›ítek. Od letišcaron;tĚ› aĚ› po Amsterdam. PĚ™iškstávali jsme v noci, a pĚ™iškznám se, Á¾e z té vzdušcaron;né dálnice jsem nemĚ›l dobrĚj pocit. Na rozdíl do ní jsem obdivnĚ› nesledoval desítky okolokrouĚ›ících strojĚ›, ale chtĚ›l jsem spĚ›šcaron; hodnĚ› rychle dole. Tedy - ne aĚ› zas tak moc rychle, ale musel jsem uznat, Á¾e tenhle zpř™ sob pĚ™epravy je opravdu o vrcholné technice. Kdyby v tĚ›ch letadlech a taky na tĚ›ch letišcaron;tích sedĚ›li prĚ›mĚ›rnĚ› šcaron;ofĚ™i, tak jich dennĚ› spadne dvacet. ProstĚ› piloti jsou frajeĚ™i, kloboúk dolĚ›.

Pavlinka nás Ě•ekala na letišcaron;ti a vypadalo to, Á¾e ráda. Radšcaron;i nebudu nic pĚ™edjímat, jestli pro mnĚ› má nĚ›co nepĚ™ijemnýho, máĚ›e to poĚ•kat. Obejmul jsem ji rad pĚ™átelsky, ale má›l jsem pocit, Á¾e se pĚ™itulila. Fantazie opušcaron;tĚ›ného kocoura se meze nekladou. Druhý den js Myšcaron;kou prolezli centrum, prĚ›vodce nám dĚ›lala Antje - dcera jednoho kolegy, zhruba ve stejnĚj vĚ›ku jako Myšcaron;ka. Ani má› nepĚ™ekvapilo, Á¾e odpoledne vymyslely návšcaron;tĚ›vu dungeonu, obĚ› mají v tĚ›hle vĚ›cech zĚ› VĚ›dĚ›l jsem, Á¾e se nudit bez ní nebudu, jen jsem netušcaron;il, co má› vlastnĚ› Ě•eká. Pavlína má› vyvezla nĚ›kam trošcaron;ku mimo Amsterdam, ten název bych si odvodil snad jen podle piva, Amstelu - ale bylo tam krásnĚ›. SedĚ›li jsme proti sobĚ› a já vĚ›bec nechtĚ›l slyšcaron;et to, co mi chtĚ›la Pavlína Ě™íct. Kdybych mohl, prostĚ› bych se jen díval a uĚ›íval si, Á¾e je. NerozumĚ›l jsem tomu, jak máĚ›e nĚ›kdo chtít oznámit svoje vznešcaron;ené dĚ›vody k rozchodu a pĚ› vypadat, jako by se zrovna rozhodl se pĚ™itisknout, obejmout a nebo rovnou vdĚ›t. „Jirko," zaĚ•ala opatrnĚ›. „Ano, Pavlínko?" „Ja viem, Á¾e som napísala a moĚ›no aj povedala pár vecí, ktoré by si radšcaron;ej nepoĚ•ul." „To je v poĚ™ádku, Ě›lovĚ›k nemĚ›e poĚ™ád jen slyšcaron;et nĚ›co, co by chtĚ›l." Usrl drobĚ›t nealkoholického mojita, pili jsme ho spolu i v Hradci. Ale ne nealko. „PoĚ›úvaj ma prosím. Nehovorí sa mi to Ě›ahko, viešcaron;?" Ješcaron;tĚ›, Á¾e je Myšcaron;ka v kinĚ›. MnĚ› by se to všcaron;echno poslouchalo podstatnĚ› hĚ™. „Vím. A nechci ti dĚ›lat Ě›ádné komplikace. Opravdu ne." Nadechl jsem se. „Jestli mi potĚ™ebuješcaron; Ě™íct, Á¾e se vidíme naposled, tak to prostĚ› Ě™ekni." NĚ›co si zabrblala tak, abych to neslyšcaron;el pĚ™ijemné to asi nebylo. Co po mnĚ› ješcaron;tĚ› hergot chce? To mám být ješcaron;tĚ› víc vstĚ™icnĚ›jšcaron;í, kdyÁ¾ nejradĚ›j ukous obĚ› ušcaron;i? A sebe bych nejradĚ›j seĚ›ral celĚ›ho. „To nepôjde." „Nezlobil bych se, kdyby to jen napsala. Copak se na tebe vĚ›bec máĚ›u zlobit?" „Lásko... hovorila som ti, Á¾e som voĚ›akedy hrozne chcela maĚ› dieĚ›a... niekoĚ›ko rokov som sa venovala iba tomu. Chodili sme s manĚ›elom od Ě•erta k diablu a nakoniec konšcaron;tatovali, Á¾e sme neplodný pár a ponúkli nám oplodnenie v skúmanke... to som odmietla." „Pavlinko..." „Jirko, nechaj ma prosím dohovoriĚ›! Kurník, ty vôbec nemášcaron; predstavu..." zaĚ›ínala vypadat rozĚ›ílenĚ›. „A teraz, keď• absolútne neviem, Ě•o Ě•alej so svojím Ě›ivotom... teraz to vyzerá, Á¾e s v tom..." dodala a zoufale se mi povĚ›sila na krk. „Nemohlo sa to staĚ› v nevhodnejšcaron;om okamĚ›iku," rozvzlykala se. Bum. Bum. „Ty chcešcaron; Ě™íct ... „,, nadýchnout se byl problém. KouĚ™it se uÁ¾ prostĚ› nebude. Asi jsem jí chvíli neposlouchal. Byla kolem má› nĚ›jak propletená a tuhle chvíli bych prostĚ› nechal zatavit do zlata. „Ty Ě•ekášcaron; díť." „Áno." „Pavlíno .. já jsem takovej chobot. Myslel jsem, Á¾e .. „ „Ja viem. PrepĚ› mi to .. Mala som k tomu všcaron;etkĚmu tisíc dovodov, ale ani jeden sa netýkal tebe.

Milujem Ťa." Usmál jsem se: "Tak je všechno v pořádku. Nemáme co říct. Nebo ... ty mně nechceš?" "O to nejde, miláčku, ale všechno, ja proste sama neviem, či to chcem... zrovna teraz..." huhlala mi do trika a utírala si do nosu slzu. "Něco máš vnitřně píchlo. Proč váháš? Proč není jednoduše a přasná? A proč mi to vadí, proč váháš? Myslím si snad, že každá žena, co dostane příliš mnoho skvělé geny, musí automaticky skákat nadšením? Nota bene když dáš ti chtít? Nebo snad je problém právě v mé osobě?" "Lásko poslouchej, jak tomu nerozumím. Nejsi z pověšené bezdětná. Dokonce bych řekl, že tvému vřknutí je tohle možná tvoje poslední šance. Máš tady chlapa, který tě chce jako nikdy nikoho, který by s tebou, zrovna s tebou to dítě máš rád. V čem je problém? Řekni mi to prosím upřímně." Prudce odtěkla. "Čím je problém? Ty si fakt akoby si spadl z jahody. Som vydatá za iného, ešte stále. Nemám žádné záväzky, nepočítam väzby; 2 plus 1, som v podstate bezdomovec. Teraz mám polročné záväzky v cudzine. Celý môj život je naprosto hore nohami. A tyridsiatka na krku, to tiež nie je len tak ako keď zbuchneš dvadsiatku," kedyby mohla, začala by pobíhat po kavárni. "A tobě se zdá všechno; e v naprostém pořádku, hurá, budem vybírat kořalky... všechno; věc, kolik dneska stojíš?" Koukám, že se naučila Holandsku šesky. To není špatný začátek. Zalapal jsem po dechu. "Čili to jako znamená, že to zabalíme, protože nebude na nejmodernější model kořalky?" "Je úžasné, ako ty máš; vo všetkom; etkom hneď jasno!" "Pavline. Nešesky. Já vím, že je to pro tebe špatně; ale zkus si představit, že pro mě taky. Ješesky; před pár chvílemi jsem měl pocit šesky; úplně něco jiného." "Jirko .. přeo mi tohle život robí?" "Klid. Mohl by ti provádět horšší věci, to mi věř." Zaplatil jsem a šli jsme se projít. Tohle vášně není ideální situace. Jenže je fakt, že ten hlavně kde vnitřně věc není špatně. "Koukej, analyticky moje ... Přitula se ke mně a šesky; ině máš hlavou pod nosem. "Jestli nebudou žádné komplikace, tak ten pár tady přitulaš máš; . To je. Budem za tebou jezdit. Jak vlastně bydlíš?" "Nie je to nič prepychového .. špatně; tandardný kolejný život." "A druhá věc .. máš; ješesky; tě. Ás, miláčku. Chci ti říct, že aš se rozhodneš; jakkoliv budu to respektovat. Takže když to shrnu ... nemáš; dáváš tebe hned být ve stresu. Přijedu za šest dní a pak začneme říct; jsi pro?" "Asi ano. Myslím, že nič lepšie nevymyslíme teraz." "Já myslím, jo .. mám totiž obovskou chuť tě obejmout. Nevadí?" "Nie..", usmála se. A to máš chtít před chvílí přinejmenším začneš; krtit. S Myškou jsme bydleli v hotelu, kde se daly nastavit různé barvy celého pokoje. Ležel jsem v posteli, přemýšlel a Myška přitulaš; nastavení. "Vy jste se pohádali?" "Ne, proč?" "A co jste probírali, že jsi takovej zaražený?" "No co asi ... že v sedmém p se v Hradci nepoužívá. To bys měla vědět už." "Uražená přitulaš; "A že zrovna Pavlína tohle ví. V jsem ji neslyšela mluvit šesky." "To já dneska jo." "Ale nepovídej. Netvrď mi, že ti to jako modernímu mládí vadí." "To jsem neřekla. Ale zrovna od ní slyšet rady o šesky; ině..." "Myško, ty jsi šesky; Možná od ní šesky; i jině věci, co tě přitulaš." "Jako ty dneska?" Herdek, to je ženská. jí už tě mám vybalit všechno? Vlastně bych měl, jedeme na tuhle otevřenost celou dobu, hlavně, když jsem potřeboval já, tak proč ne i tě: "Pavlína se mnou šesky; dítě." "Ouá. No to je zase výraz. A to je z čeho?" "To jsem se tě zrovna chtěla zeptat. Nemají tyhle obraty v rodině jak moc závažný?" "Hele nebuš přitulaš; jsem barvy na veselou zelenou, ale to mi neprošesky; lo. "No to je gól. Takže já budu mít na starý kolena ségru." "To právě nevím. Protože ty starý kolena jsou hlavně moje." Vzpomněl jsem si na ty Pavliny a nic ohledně stáří máš u ní nenapadlo. "To jako, že ty se na to necítíš?" "O mně tě ani moc nejde." "A tvoje." "Pojď spát Myško", usmál jsem se na ní. Tohle jsem prostě věděl. Amsterdam na nás blikal nočními světly a myslím, že jsem usínal s úsměvem. Když Ťalová neví, co ho šesky; ině, usmívá se většinou docela spokojeně. ROMAN